

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการอ่าน
ประสมคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ผู้วิจัย

นางนิสริน คีอรอแม

โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์

คำนำ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้มีความรู้ความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในภาษาอังกฤษ รวมทั้งการลงมือทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้จัดทำทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทำการวิเคราะห์ผลคะแนน โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยเรื่องนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการ พัฒนาทางด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัย

นางนิสริน ตีอรรณ

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ ภาษาอังกฤษ ยังเป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารกันซึ่งได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และคนทั่วโลกไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ ฯลฯ ทุกวันนี้เราสามารถรับรู้ข่าวสาร หรือติดต่อกับเพื่อนต่างชาติได้ภายในเสี้ยววินาที เช่น การใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต facebook, line, tango ect. สื่อเหล่านี้สามารถทำให้เราติดต่อสื่อสารโดยใช้เวลาน้อยมากและมีภาษาอังกฤษ เป็นภาษาหลักในการสื่อสารระหว่างกัน ฉะนั้น เราควรให้ความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้นเพื่อที่จะสามารถติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (เศรษฐกิจพิเศษ)

ตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ” ในปี 2558 ประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น พลเมืองของอาเซียนทุกคน สามารถไปมาหาสู่กัน เดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และที่สำคัญทุกคนจะต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำ และแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สำคัญและเป็นภาษา ที่สองของชาวอาเซียน เกียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคนเมื่อ เราต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิตเราจึงต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นแล้วเพื่อให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้นดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนเราควรที่จะต้องเน้นหนักและให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษด้วย (สมเกียรติ อ่อนวิมล)

ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของไทยหลายท่านอาจจะบอกว่า ประเทศไทยเราก็ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งนานแล้ว แต่ทำไมคนไทยถึงพูดภาษาอังกฤษสู้คนฟิลิปปินส์ไม่ได้เลย นั่นก็เพราะว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการของเรา ยังไม่ได้เน้นการพูดภาษาอังกฤษ จะเน้นแต่หลักไวยากรณ์ คำแปล และการอ่านเพื่อความเข้าใจและให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เป็นส่วนใหญ่ สิ่งที่จะต้องปรับปรุงอย่างมากในระบบการเรียนภาษาอังกฤษของไทยเราก็คือ การเน้นการพูดออกเสียง ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงพยัญชนะแต่ละตัว การเน้นเสียงหนักเบา ซึ่งจะต้องมีสื่อช่วยสอนที่เป็นมัลติมีเดีย คือ มีทั้งภาพ เสียง และตัวหนังสือ ให้ด้วย แทนระบบเก่าที่มีแต่ตัวหนังสือเท่านั้น ทำให้การออกเสียงตามคำอ่านที่เขียนในตำราหรือพจนานุกรมที่ผิดๆ เช่น คำว่า cat ในพจนานุกรมอังกฤษไทยจะเขียนคำอ่านเป็น แคท ซึ่งแปลมาจากคำอ่านพจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษ ทำให้คนไทยเข้าใจว่า ไม่ต้องออกเสียงตัว t ที่อยู่ตอนท้ายด้วย น่าจะเขียนคำอ่านเป็น แคท-ถึ (ออกเสียง ถึ เบาๆ) แต่ถ้าเราจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้นักเรียนรู้จักการผสมคำเองได้ ต้นทุนก็ไม่มาก การเรียนของเด็กก็จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนยังสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไม่ถูกต้อง และจากการกำหนดคำให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จากคำที่ครูกำหนดขึ้น นักเรียนไม่สามารถเขียนคำได้ถูกต้อง ตามมาตราตัวสะกดต่างๆ อีกทั้งไม่สามารถอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้อง หากแต่ยึดหลักจากการจำที่ครูผู้สอนได้ออกเสียงให้ฟังเท่านั้น จึงทำให้เกิดปัญหาในการออกเสียงคำศัพท์อื่นๆ เนื่องจากนักเรียนไม่รู้หลักในการถ่ายเสียงหรือเทียบเสียงระหว่างพยัญชนะหรือสระไทยกับพยัญชนะหรือสระภาษาอังกฤษ ถ้าผู้สอนให้คำปรึกษา อธิบายหลัก ยกตัวอย่างประกอบ และแนะนำให้เลือกสะกดด้วยตนเองจะทำให้ นักเรียน เกิดความภาคภูมิใจ และเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรักในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนจึงเกิดความคิดที่ว่า การให้นักเรียนค้นหาคำศัพท์ที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดต่างๆ จากหนังสือภาษาอังกฤษและต่างๆ และการฝึกให้นักเรียนได้เขียนสะกดคำ และอ่านบ่อยๆ จะช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ ก่อนและหลังได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในภาษาอังกฤษ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ หลังได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในภาษาอังกฤษกับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน วัดสระประดิมฐ์ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน วัดสระประดิมฐ์ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ ได้แก่

2.1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านคำศัพท์

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์

3. เนื้อหาและระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

- เนื้อหา / หลักวิชา เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าใช้เนื้อหาตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนด คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพและ ทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My family เรื่อง Occupation ที่สอดคล้องกับหลักสูตรของ โรงเรียนวัดสระประดิมฐ์

- ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองกลุ่มละ 5 คาบละ 20 นาทีสัปดาห์ละ 2 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การผสมคำ คือ การนำตัวพยัญชนะมาผสมกับสระแล้วเกิดเป็นคำขึ้นมา

การเทียบเสียง คือ การเทียบพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษกับภาษาไทย

คำศัพท์ คือ กลุ่มของคำในภาษาหนึ่ง ๆ อันเป็นที่คุ้นเคยต่อบุคคลนั้น และทำหน้าที่เป็นเครื่องมือพื้นฐานและมีประโยชน์ เพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการประสมคำได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนอ่านประสมและสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น
3. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและนำคำมาอ่านตัวสะกดต่างๆ ไปใช้ได้ถูกต้อง
4. เพื่อศึกษาหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนที่สะกดคำไม่ถูกต้องให้สามารถอ่านและประสมคำ
พยัญชนะกับสระได้ถูกต้อง
5. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

จุดมุ่งหมายในการอ่าน

ประเภทของการอ่าน

การสอนอ่านออกเสียง

การวัดและประเมินผลด้านการอ่าน

เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศ

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านจะทำให้ได้รับความรู้ ความเพ็ดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจแนวคิด อารมณ์ และจินตนาการได้ นอกจากนี้ การอ่านยังมีบทบาทสูงสุดในการเล่าเรียนด้วยเหตุนี้ นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ หลายคนให้ความเห็นเกี่ยวกับความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่าน คือ การผสมเสียงของตัวอักษรหรือสะกดตัวผสมคำ ซึ่งระยะหนึ่ง เรียกว่า “อ่านออก” เพื่อมุ่งให้อ่านหนังสือได้ถูกต้อง แดกฉาน ขยายประสบการณ์ในการอ่านคำโดยตรง

2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำ เป็นประโยค ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้ฟังฟังแล้วรู้เรื่อง เรียกว่า “อ่านได้”

3. การอ่าน เป็นการใช้เทคนิคการจำรูปคำ (word's figuration) เข้าใจรูปประโยค แล้วสรุปเรื่องราว เข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนสื่อความคิดมายังผู้อ่าน คือ อ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ เรียกว่า “อ่านเป็น”

1. การอ่าน เป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน นับตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้เป็นประโยชน์ เป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้ดี

สุปราณี คารานาย และคณะ (2535), หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู

(อ้างถึงในนภดล จันทร์เพ็ญ. 2534, หน้า 73), โกชัย สาริกบุตร (2519, หน้า 17) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้เหมือนกันว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นหัวใจของการอ่านอยู่ที่ความเข้าใจความหมายของคำ

ประเทิน มหาจันทร์ (2534) และ สุขุม เฉลยศัพท์ (2531, หน้า 27) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการค้นหาเพื่อแปลความหมายของตัวอักษรหรือ

สัญลักษณ์อื่นๆ ที่ใช้แทนความคิดเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน นอกจากนี้แล้วการอ่านยังเป็นการรวบรวม การตีความหมาย และการประเมินความคิดเหล่านั้น

เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้อ่าน การอ่านถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในด้านศิลปะเกี่ยวกับภาษาศาสตร์

จากที่กล่าวมาทั้งหมดพอสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการในการแปลความหมายจากภาพจากสัญลักษณ์ต่างๆ จากตัวอักษร หรือเรื่องราวออกมาเป็นความคิด โดยอาศัยการรวบรวมและตีความหมายจากการอ่าน เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเป็นสำคัญ และการอ่านจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ

จุดมุ่งหมายในการอ่าน

นักภาษาศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็นข้อๆ ไว้ดังนี้

พันธุทิพา หลาญเลิศบุญ (2535) สมพร มั่นตะสูตร (2534) และชุตี อินมั้น (2533)

มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านคือ

อ่านเพื่อรอบรู้

การอ่านเพื่อรอบรู้มีวัตถุประสงค์ย่อยๆ 6 ประเด็น คือเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่ข้องใจอยู่การอ่านเพื่อค้นหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยย่อและอย่างละเอียดการอ่านเพื่อรับข่าวสาร ข้อเท็จจริงการอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาทำรายงาน ทำการวิจัย เผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ ผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหาหรือต้องการให้ความรู้ของตนเองออกเผยแพร่หรือต้องการเพื่อประกอบอาชีพ การอ่านจึงเน้นถึงความรู้ในวิชาการแขนงต่างๆ

อ่านเพื่อความคิด

การอ่านเพื่อให้เกิดความคิด เป็นการอ่านที่แสดงทักษะที่ได้จากการอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ ซึ่งได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทวิจัต่างๆ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดสำคัญการจัดลำดับชั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

อ่านเพื่อความบันเทิง

เป็นการอ่านหนังสือเพื่อการพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์และเป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละคร ทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรม หรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเป็นสำคัญ

ประเภทของการอ่าน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532) และ ฉวีวรรณ บุญยะกาญจน (2523, อ้างถึงใน ลมโชย ดำนขุนทด, 2544) ได้แบ่งประเภทของการอ่านอย่างกว้างๆ ไว้ด้วยกัน 2 ประเภท คือ การอ่านในใจ (Silent Reading) และการอ่านออกเสียง (Oral Reading)

การอ่านในใจ (Silent Reading)

การอ่านในใจ เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง โดยผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายจะจับใจความอย่างรวดเร็ว รู้เรื่องเร็ว และถูกต้อง การอ่านในใจช่วยให้เข้าใจเนื้อความได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง เพราะผู้อ่านไม่ต้องแบ่งสมองไว้สำหรับการแปลงความคิดออกมาเป็นเสียง เมื่อเบื่อก็อหยุดพักได้ หลักสำคัญของการอ่านในใจ คือ ความแม่นยำในการจับตามตัวหนังสือ การเคลื่อนสายตา จากคำต้นวรรคไปสู่คำท้ายวรรค และการแบ่งช่วงระหว่างวรรคหนึ่ง ผ่านไปสู่วรรคหนึ่ง ความแม่นยำในการกวาดสายตาเป็นสิ่งที่ต้องฝึกให้เร็ว จึงจะสามารถเก็บคำได้ครบ ทุกคำ การเปลี่ยนบรรทัดต้องคล่องแคล่ว เมื่อจบย่อหน้าหนึ่งควรหยุดคิดเล็กน้อย เพื่อสรุปความคิดว่าย่อหน้าที่อ่านจบลงกล่าวถึงอะไร เนื้อความสำคัญอยู่ที่ใด

การอ่านออกเสียง (Oral Reading)

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ต้องการความถูกต้องในเรื่องของเสียง เสียงสูงต่ำ จังหวะ การหยุดวรรคตอนให้ถูกต้องชัดเจน เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมองและ การเปล่งเสียงออกทางช่องปาก นั่นคือ สายตาจะต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้แล้วสมองจะต้องประมวลให้เป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงออกมา การอ่านออกเสียงจะต้องเกี่ยวข้องกับผู้ฟังด้วย

การสอนอ่านออกเสียง (Teaching Pronunciation)

สมยศ เม่นเข้ม (2530) การสอนอ่านออกเสียงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเสียงในภาษาอังกฤษมาเหมือนกับเสียงในภาษาไทย การออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีเมื่อติดต่อกับเจ้าของภาษาจะทำให้เจ้าของภาษาอังกฤษเข้าใจ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนอย่างน้อย 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังและเขียนสัญลักษณ์ (Symbol) บนกระดานคำหรือบัตรคำ
2. การให้นักเรียนแยกเสียงที่แตกต่าง (Different sound)
3. ครูออกเสียงให้นักเรียน แล้วนักเรียนออกเสียงตาม
4. นักเรียนออกเสียงเอง คือ อาจชี้ไปที่ตัวอักษร , สัญลักษณ์ หากนักเรียน ออกเสียงผิด ครูแก้ไขให้ถูกต้อง

การวัดและประเมินผลด้านการอ่าน

เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถ มีความก้าวหน้าเพียงใดอยู่ตลอดเวลา การวัดและประเมินผลผลการอ่านของเด็กจึงมีประโยชน์มาก

เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ

1. ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ทำให้นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิด ความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มเติมขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัด ทำแบบเรียน ในบางวิชา แบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2537 : 147)

สนอง คำศรี (2537 : 147) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการ เรียนการสอน ดังนั้นแบบฝึกหัดจะมีลักษณะที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ความพอใจในการเรียนให้กับ นักเรียน

ขจรรัตน์ หงส์ประสงค์ (2534) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอน อย่างหนึ่งที่ครูใช้ ฝึกทักษะ หลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากบทเรียนแล้ว โดยสร้างขึ้นเพื่อเสริมทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของ นักเรียน

วรสุดา บุญยไวโรจน์ (2536) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจ ฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้นแบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ครูทราบว่าผู้เรียนหรือผู้ใช้แบบฝึกหัดมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนและสามารถนำความรู้ที่นำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีจุดเด่นที่ควรส่งเสริมหรือจุดด้อยที่ควรปรับปรุง แก้ไข ตรงไหน อย่างไร แบบฝึกหัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูทุกคนใช้ในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่างๆ

จากความเห็นของนักวิชาการดังกล่าว เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของ แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกหัดจึงพอสรุปได้ว่า แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อยในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จ อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ

การสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ยึดทฤษฎีการเรียนรู้และหลักการเรียนรู้ ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike

Thorndike ได้เป็นผู้ให้กำเนิดทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (S) กับการตอบสนอง (R) เขาเชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องสร้างสิ่งเชื่อมโยงหรือพันธะระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike มีอยู่ 3 ข้อคือ

1) กฎแห่งความพร้อม (Law of readiness) กล่าวถึงความพร้อมของผู้เรียนทั้งร่างกาย จิตใจ ทางร่างกาย หมายถึงความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะของร่างกาย เช่น หูและตา ทางจิตใจ หมายถึงความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญ คือถ้าเกิดความพอใจจะนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าไม่เกิดความพอใจจะทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไปได้

2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of exercise) กล่าวถึงความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทาวร

3) กฎแห่งผล (Law of effect) กล่าวถึงผลที่ได้รับ เมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พอใจ อินทรีย์ก็อยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พอใจ อินทรีย์ก็ไม่อยากเรียนรู้ หรือ เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike ทั้ง 3 ข้อ ดังที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ ทั้ง 3 ข้อ กล่าวคือ จากกฎข้อที่ 3.1 ของ Thorndike กล่าวถึง กฎแห่งความพร้อม ผู้วิจัยได้นำไปใช้ทุก ขั้นตอนของการสอนเพราะผู้วิจัยเองเชื่อว่าเด็กจะเรียนรู้ได้ดีจะต้องมีความพร้อมก่อน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ ที่ผู้สอนทุกคนก็ต้องตระหนัก กล่าวคือไม่ว่าจะเป็นขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป และขั้นวัดผลและ ประเมินผล ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมทั้งสิ้น ส่วนกฎข้อที่ 3.2 กฎแห่งการปฏิบัติ ผู้วิจัยได้นำมา ประยุกต์ใช้กับขั้นสอนในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ จากกฎข้อที่ 3.3 กฎแห่งผล ผู้วิจัยได้นำไปใช้ เช่นกัน คือ ได้นำไปประยุกต์ใช้ในขั้นสรุปการสอน

ไพบูลย์ เทวรักษ์ (2540) ได้กล่าวถึงกฎการฝึกหัดไว้ว่า การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรม ต่างๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูก กำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก

ดังนั้น ผู้สร้างแบบฝึกจึงจะต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่างๆ ในแบบฝึกให้ผู้ฝึกได้ แสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์

ซึ่งมีความเชื่อว่าสามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์ หรือแนวทางที่

กำหนดได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่าจะรู้สึกนึกคิดอย่างไร โดยมีการ เสริมแรงเป็นตัวการเมื่อบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคุมกันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้านั้นจะ รักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น

3. วิธีการสอนของกาเย่

ซึ่งมีความเห็นว่า การเรียนรู้มีลำดับขั้นและผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก

พรณี ช .เจนจิต (2538) ได้กล่าวถึงแนวคิดของกาเย่ ไว้ดังนี้

การเรียนรู้มีลำดับขั้น ดังนั้นก่อนที่จะสอนเด็กแก้ปัญหาได้นั้น เด็กจะต้องเรียนรู้ความคิด รวบรวม หรือกฎเกณฑ์มาก่อน ซึ่งในการสอนให้เด็กได้ความคิดรวบรวมหรือกฎเกณฑ์นั้น จะทำให้เด็ก

เป็นผู้สรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเองแทนที่ครูจะเป็นผู้บอก การสร้างแบบฝึกจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก

โดยสรุปแล้วผู้วิจัยก็ได้้นำแนวคิดของทฤษฎีต่างๆ ที่ได้กล่าวมาไปใช้ในทุกระดับชั้นตอน ทั้งขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุปและขั้นวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีแรงกระตุ้นในการที่จะรักการอ่านให้มากที่สุด

5. ภายวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

วิไลรัตน์ วสุรีย์ (2545) ศึกษาการพัฒนาการอ่านประสมคำการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น ในรายวิชา อ 0112 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น มีค่าเท่ากับ 87.80/80.50 2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อรชร วงษ์ษา (2548) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานเป็นสื่อ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังสิ้นสุดการทดลองวงจรตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานเป็นสื่อ มีจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 77.14

สุจิตรา ศาสตราหา (2541 อ้างถึงใน รุ่งวนา สุกจิตต์, 2545) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในชั้นเรียนที่มีการสอนแบบสื่อสารโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน กลุ่มควบคุม 15 คน ทำการสอนแบบสื่อสารที่มีนิทานเป็นองค์ประกอบจำนวน 3 เรื่อง ในกลุ่มทดลองส่วนกลุ่มควบคุมทำการสอนตามคู่มือครู นิทานที่เลือกใช้เป็นนิทานของชน

ชาติอื่น มีการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการเรียนการสอนแบบสื่อสารโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ เป็นแนวการสอนที่ดี มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าและพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน จากการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่เรียนพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีการแสดงพฤติกรรมที่อยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ทั้งนี้เพราะนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจชื่นชอบทำให้สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดี

วิลัดกษณ์ ลาจันติก (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือกัน ในการเรียนรู้ และหนังสือการ์ตูนได้ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้เกิดความกระตือรือร้นและเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น ผลการทดสอบผู้เรียนพบว่านักเรียนมีการพัฒนาทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการอ่านออกเสียง คิดเป็นร้อยละ 68 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดและด้านทักษะการอ่านในใจ นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ด้านความคิดเห็นพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนในทุกๆ ด้าน

5. 2 งานวิจัยต่างประเทศ

ลอเรย์ (Lawrey. 1978 : 817-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนการทำแบบฝึกทักษะ

แมคพิค (Mcpeake. 1979 : 7199-A) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่เริ่มศึกษาจนถึงความในการอ่านและเพศที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าแบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนทุกคน แต่เวลา 12 สัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ ในการสะกดคำไปสู่คำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษา

และคะแนนนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การอ่านยังมีความสัมพันธ์
กับความสามารถในการสะกดคำ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการ
เรียนการสอนที่สำคัญสำหรับนักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจบทเรียน เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ช่วย
ให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจบทเรียนได้เร็ว ทำให้การสอนของครู การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพและ
นักเรียนมีพัฒนาการทักษะทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น

Copyright

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการ อ่านประสม คำศัพท์เกี่ยวกับ อาชีพในภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้ คือ ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนการ สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ แบบแผนการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวนสองห้องเรียน นักเรียน ทั้งหมด 20 คน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากร

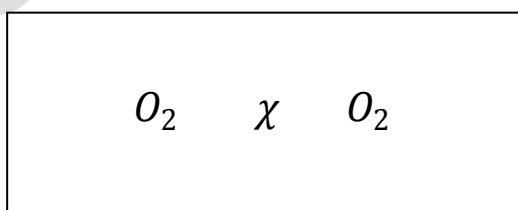
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. คู่มือหลักการในการประสมคำศัพท์
2. แบบทดสอบก่อนและหลังการอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในภาษาอังกฤษ

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและ หลังการทดลอง (One Group Pretest posttest Design) (มลิวัลย์ สมศักดิ์, 2552, หน้า 110-111)

ผังภาพประกอบ

ภาพประกอบที่ แบบแผนการทดลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้

O_2	แทน	การทดสอบการสะกดคำศัพท์ก่อนการทดลอง
X	แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์
O_2	แทน	การทดสอบการสะกดคำศัพท์หลังการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์ การดำเนินการทดลองได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

กิจกรรมในการวิจัย

- 1.1 ศึกษาสภาพปัญหาการสะกดคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- 1.2 วิเคราะห์แนวทางแก้ปัญหาการสะกดคำศัพท์ของนักเรียน
- 1.3 เขียนเค้าโครงงานวิจัยโดยพิจารณาจากเนื้อหาจากหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.4 ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยให้นักเรียนทบทวนการออกเสียงของพยัญชนะและสระ
- 1.5 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- 1.6 สอนวิธีการถ่ายเสียงสระและพยัญชนะจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
- 1.7 ฝึกการอ่านคำศัพท์
- 1.8 ฝึกการสะกดคำศัพท์ด้วยตนเอง
- 1.9 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์

1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนวัดสระประคิษฐ์

จำนวนทั้งสิ้น 20 คน

1.2 วิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนดำเนินการมีดังนี้

เนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด คือเนื้อหาวิชาภาษาต่างประเทศ คำศัพท์ที่ใช้ในการทดลองเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ซึ่งนำมาจากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดสระประคิษฐ์

2. ขั้นตอนออกแบบ

ขั้นตอนออกแบบแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดมีขั้นตอนดังนี้

2.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) จำนวน 20 ข้อ ตามหมวดหมู่คำศัพท์ที่กำหนดไว้

โดยเป็นข้อสอบเขียนทั้งหมด

1.2 แบบฝึกหัดการส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ เป็นแบบฝึกที่จะใช้ในการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านคำศัพท์ โดยแบ่งวิธีการอ่านออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้คือ ขั้นตอนที่ 1 และ 2 เริ่มทำการฝึกการเทียบเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยพร้อมทั้งทำแบบทดสอบ และขั้นตอนที่ 3 ฝึกการผสมสระและพยัญชนะภาษาอังกฤษแล้วอ่านเป็นภาษาไทยและอ่านคำศัพท์จากบัตรคำที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ พร้อมทั้งทำแบบทดสอบ และขั้นตอนที่ 4 ให้นักเรียนทำการฝึกการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพจากภาษาไทยให้เป็นภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งการอ่านออกเสียงให้เพื่อน ๆ ได้ยิน

1.3 แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) จำนวน 20 ข้อ ตามหมวดหมู่คำศัพท์ที่กำหนดไว้โดยเป็นข้อสอบเขียนทั้งหมด โดยเป็นข้อสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนหากแต่สลับข้อไปมา

3. ขั้นตอนดำเนินการ

มีการดำเนินการดังนี้

- 3.1 ทดสอบแบบฝึกหัดก่อนเรียน และทำการบันทึกผลคะแนน
 - 3.2 ฝึกผสมพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกอย่างง่าย ๆ
 - 3.3 เน้นย้ำส่วนที่นักเรียนมักจะผิดพลาด โดยการฝึกอ่านจากบัตรคำที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้
 - 3.4 คัดเลือกนักเรียนที่ยังอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้มาฝึกฝนเพิ่มเติม
 - 3.5 ส่งเสริมนักเรียนที่มีความก้าวหน้าแล้วให้ทำการเลือกสะกดด้วยตนเอง
 - 3.6 ทดสอบความก้าวหน้าของนักเรียน
 4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล
 - 4.1 วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
 - 4.2 วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
 5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ สามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ก่อนและหลังจากการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์ โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample
2. เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์หลังจากการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้สูตร (มลิวัลย์ สมศักดิ์.2550 : 223)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนประชากร

1.2 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยใช้สูตร (มลิวัดย์ สมศักดิ์.2550 : 229)

$$S.D = \frac{\sqrt{n\sum x^2 - (\sum x)^2}}{n(n-1)}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนประชากร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการอ่าน ประสมคำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้คือ สัญลักษณ์ที่ใช้และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้

n แทน จำนวนตัวอย่าง

\bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน การแจกแจงของสถิติที

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

α แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ก่อนและหลังจากการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์ ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ก่อนและหลังจากการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์ ปรากฏผลดังตารางที่ 1

การจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (x)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t
ก่อนการจัดการเรียนการสอน	20	11.86	2.01	7.60**
หลังการจัดการเรียนการสอน	20	15.83	1.98	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่าความสามารถในการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์หลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์หลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

การจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (x)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t
ก่อนการจัดการเรียนการสอน	20	65.14	4.01	2.01
หลังการจัดการเรียนการสอน	20	69.15		

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถในการสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์หลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านประสมคำศัพท์สูงกว่าจากเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

Copyright

สรุปผลการศึกษาวิจัย

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบตามแบบฝึกหัดก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนบางคนยังไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการถ่ายโอนหรือเทียบเคียงสระและพยัญชนะภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้เลย หรือมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังขาดทักษะการจดจำคำศัพท์เหล่านั้นได้ แต่หลังจากนักเรียนได้เรียน และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความจำเกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนบางคนที่มีค่าคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยดีเท่าที่ควรนั้น ก็อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการทำความเข้าใจ และเนื่องจากผู้วิจัยเองก็มีโอกาสได้พบกับผู้เรียน ไม่บ่อยมาก และในบางครั้งก็มีกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนมาคั่นความต่อเนื่องของการเรียนรู้และดึงความสนใจของนักเรียนไปด้วย และอีกสาเหตุจากการสอบถามโดยตรงจากนักเรียนทำให้ผู้วิจัยได้พบข้อมูลเพิ่มเติมว่านักเรียนไม่ได้กลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสังเกตเห็นว่าปัญหานี้ควรจะนำไปพัฒนาในครั้งต่อไป

อภิปรายผลจากการศึกษา

จากการสร้างแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สังเกตได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ โดยดูผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
2. จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาชีพเพิ่มขึ้น
3. จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนที่เน้นย้ำในจุดที่นักเรียนมักจะสับสนหรือผิดพลาดบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนผิดพลาดน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

1. ในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนควรเลือกอ่านนิทานที่มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษง่าย ๆ จะทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายและชอบการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีเวลาในการพบและติดตามผลจากนักเรียนมากกว่านี้

Copyright